

Wandelen door Matadi ?

Matadi ! Een als muziek klinkend woord, vol ritme, vrolijkheid en zuiderse zon. Een woord dat in het hart van veel oud-kolonialen herinneringen oproept die niet verstoken zijn van een tikkeltje melancholie...

Tja, het was een woelige tijd ! Het ene Afrikaanse land na het andere werd onafhankelijk. Er was de Wereldtentoonstelling in Brussel, waar Congolese politici in wording kennis maakten met Belgische politici in functie, met alle gevolgen van dien. Er was de opstand van januari 1959. Er was het Plan Van Bilsen. Dertig jaar ? Die man was gestoord ! Honderden jaren waren er nog nodig ! Twijfel en onzekerheid alom.

Ach, nog eens kunnen flaneren door het pittoreske havenstadje, in vroegere jaren de toegangspoort tot “Een land als een wereld zo groot, waar uw vlag staat geplant”. Het was zo iets als het beloofde land voor veel jonge Belgen die hoopten er een toekomst te bouwen en die, voor de overgrote meerderheid, op idealistische wijze, begaan waren met het lot van de inlandse bevolking en de verbetering ervan.

Hoewel Matadi op 137 km. van de Atlantische Oceaan verwijderd ligt, is het de belangrijkste zeehaven van het land. Het was en is ook het begin van de befaamde spoorlijn Matadi-Kinshasa. Wie is niet ooit roetzwart uit de witte trein gestapt ?

Matadi! Een vervlogen droom ? Neen. In Heverlee bij Leuven kunt u vandaag de dag ook terecht! Daar ligt de Matadi-tuinwijk, waar het goed leven, wonen en wandelen is. Dat beweert het actieve Matadicomité, dat heden die parkwijk nieuw leven in blaast. De tuinwijk is, volgens dit comité “Een kind van de jaren 1920”. Aan de tuinwijkgedachte ligt een dubbele evolutie ten grondslag. Enerzijds streefde men bij de wederopbouw van de steden, na wereldoorlog 1, vooral naar

het herstel van het vooroorlogse stadsbeeld. Anderzijds werd de regeling van de oorlogsschade aangevuld met een belangrijke, nieuwe maatregel: de oprichting van “De Nationale Maatschappij voor Goedkope Woningen”. Het voorstel was erop gericht het aanbod van arbeiderswoningen te vergroten, zonder aangewezen te zijn op privé-investeerders. In Leuven zou de maatschappij “De Goede Haard” al vlug op dit aanbod inspelen.

Het nieuwe woonmilieu moest van een kwalitatief hoogstaand niveau zijn. Het terrein “Perk-veld” werd in 1922 aangekocht tegen 4,50 Fr. de vierkante meter. De huizen schoten er in razend tempo uit de grond.

La traduction française de cet article se trouve sur notre site www.memoiresducongo.be

Op elf maanden tijd, werden niet minder dan 105 huizen woonklaar gemaakt!

De naam MATADI gold eerst als een spotnaam. De huizen, met hun groen, wit en rood beschilderde luiken deden de bevolking denken aan sommige cités in onze voormalige kolonie (de luikjes werden later weggehaald om de onderhoudskosten te drukken).

Er waren ook andere punten van overeenkomst met de grote havenstad MATADI net onder de evenaar. In beide woongebieden rezen, op een woest, heuvelachtig stuk land, huizen en hutten als paddenstoelen uit de grond. Het woord “matadi” betekent “steen” in het Kikongo, de locale taal.

Vandaag wordt er met de naam “MATADI” gepronkt : hij staat voor een rustige en gezellige woonomgeving, veel groen, veel mooie huizen, binnen loopafstand van het stadscentrum van Leuven.

Prettige wandeling in Matadi !

■ Daisy Ver Boven